

explicar-li la vida i miracles de tots els models de làmpades, modalitats de bombetes de baix consum i tipus i colors de llums. El comprador va fer per dins un "descansi-en-pau" per la defunció de la bombeta incandescent i li va demanar una bona làmpada d'escriptori i de llum ben càlida. El dependent li va ensenyar, i ja li anava a portar a la caixa per cobrar, delerós. Però el client el va aturar.

- Puc emprovar-me-la abans de comprar-la?

Ho va dir amb tal seguretat que el dependent no va poder defugir de la lògica del seu comprador, després d'uns moments d'incertesa (mai cap altre client li havia demanat), va apartar-li unes quantes làmpades de la taula allargada i va posar al centre l'escolli-da. Se la van quedar mirant, mentre tots dos de manera alternada l'anaven col·locant al lloc correcte, corregint imperceptiblement la posició de l'artefacte lluminós. Es van quedar quiets l'un al costat de l'altre sense saber massa que havien de fer més.

- Ai, perdó. - va fer el dependent, i va encendre el llum.

I es van tornar a quedar palplantats davant de la làmpada. A cada segon que passava l'aire es feia més dens i es podien veure els talls que els feixos de llum de la botiga feien a l'ambient.

- Necessitaré una cadira...- va dir finalment el client.

- Oh, clar, clar...

El dependent, mentre anava a buscar una cadira plegable de càmping que tenia replejada rere el taulell, devia pensar que aquell home estava com un llum. La va portar davant de la taula, la va desplegar i va esperar que el client s'hi assegués. El futur comprador es va arromangar els pantalons de pana deixant al descobert la línia vermella i la línia blava d'uns mitjons blancs i s'hi va asseure amb gran parsimònia deixant les mans, paral·leles l'una de l'altre, sobre la fusta de color pi. El client va moure els dits alternativament, impacient, però el dependent no el va entendre i va haver-li de dir.

- Podria deixar-me sol un moment, si us plau...

- Ah, clar. I tant, només faltaria...

Efectivament, com un llum, devia pensar el dependent.

Aquella làmpada meravellosa, de coll esvelt i vermell, va resultar-li fins i tot sensual. Deixava caure les partícules de llum delicadament sobre la fusta com si les decantés tendrament una tetera vermella per ser ingerides, i notar la suau escalfor baixar per dins. Va resultar-li tant místic com eròtic. D'una butxaca de l'americana de quadrets va treure un full de paper doblegat, i llepant-se la punta dels dits va anar separant les puntes fins a tenir tot el paper estès sobre la fusta, amb una quadrícula marcada amb fines ombres, record dels plecs, i amb el punt blau que seguia penetrant l'angle superior esquerre. El va observar sota el feix de llum i va resultar-li magnífic el color que adoptava el paper-camaleó. Va treure's un bolígraf de la butxaca contraria i li va treure parsimoniosament el tap. El va deixar sobre la taula, perquè va notar-se al diafragma alguna cosa que es movia bellugadissa com si un cuc dins seu ballés l'hula-hula. Amb dits tremolosos va tornar a fer-se el bolí-

graf a la mà dreta. Cap ombra feria la trajectòria del bolígraf, sense cap mena de dubte l'alineació de la làmpada era absolutament perfecte. Estava segur que d'un moment a l'altre baixaria la llum divina que li mostrés amb llums de neó la paraula que necessitava. Amb un gran esforç va apartar la vista del punt blau i hipnòtic i va passejar la vista per la volta celeste de la botiga. Milers de llumetes resplendien per tots els racons, creant constel·lacions, galàxies i universos. Ara aquí veia el cinturó d'Orió, ara allà brillava Venus. Més enllà la Gran Galàxia d'Andròmeda girant calmosa, i gairebé a tocar dels seus ulls l'Óssa Major ballant intermitentment. De tant mirar les llums se li feien taques al camp visual. Girava el cap com si no recordes que tingués cervicals, quan va veure el quadrat transparent. Una gran finestra presidia el costat contrari de l'aparador. Va caure-li el bolígraf dels dits i aquest va caure a terra trencant-se tot el seu dipòsit de tinta. Davant seu, una llum immensa el mirava de fit a fit. Era sense cap mena de dubte, la més grossa de totes les de la botiga. Irradiava una llum penetrant i calenta que se li filtrava per tots els porus de la cara -i li arribava nedant com un peix tropical a les neurones. Tot i que li feien mal els ulls de tant mirar el sol per la finestra sense parpellejar no podia apartar la mirada dels grans rajos taronges que es projectaven ordenadament per tots els racons del seu ésser. I aleshores, va aclucar els ulls per fixar-se més en el seu centre roent, aferrant les mans a la fusta de pi, i va sentir l'esclat fosforescent dins seu, va sentir l'eufòria de trobar la làmpada ideal. I ho va veure tot, clar i nítid. L'escriptor ja estava a anys llum de la botiga de lluminària.

Josep Maria Bretran

casals

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CLIMATITZACIÓ

Carretera de Barcelona, 64
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
T. 93 844 81 35 · Fax 93 841 83 77
electricitatcasals@hotmail.com
www.instalaciones-granollers.com